

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

A tartalomból:

Sötétségből világosság ragyogjon fel	1
Takács Hajnalka ordinációja	2
„BÉKÉBEN”	3
Egyházi táborok	4
Nyári Istentisztelet- sorozat	5
A csillagok...	5
Székek	5
Emlékezés Túrmezei Erzsébetre	6
Igen, Atyám	7
Milyen itt a kertben?	7
Munkatársi – gyülekezeti évkezdő alkalom	8
Lefelé nőünk!	8
Imádságban hordozzuk...	9
Az eső	9
Alkalmaink	10
Képes beszámoló	11

„Minden dolgokat
szeretettel menjen
végbe!”

1 Kor 16:14

2025. III. szám

SÖTÉTSÉGBŐL VILÁGOSSÁG RAGYOGJON FEL

Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért. Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán. 2 Kor 4, 5-6

Szeptember 7-én, ha jól emlékszem fél nyolc tájban Bálinttal és Pannával útra kel-
tünk, hogy megnézzük a holdfogyatkozást.
Elindultunk abba az irányba, ahol vártuk a
felbukkanását, a vörösen izzó holdat, de hiá-
ba sétáltunk már több mint fél órája, egysze-
rűen sehol sem láttuk. A nagyváros hátránya,
hogy a tízemeletesek és a többi nagy épület
között, bizony az alacsonyan kelő holdat nem
igazán lehet látni. Szomorúan baktattunk ha-
zafelé és közben azon gondolkodtunk milyen
rémisztő ez a sötét ég, hiszen se a holdat, se a
csillagokat nem látni, csak a nagy és végtelen
feketeséget.

Nagyjából száz méterre voltunk a gyüleke-
zeti háztól mikor még mindig az eget fürkésze-
ve végre megpillantottuk. Szinte alig látszó-
dott, de ott volt és fényes volt és vörös volt. A
sötétségből felrémlített a fény.

Valahogy így tudom elképzelni Luthert,
aki a szerzetesi szobájában gyötri magát,
mígnem a Szentírást olvasva, felrémlik egy
fény sugar. Egy enyhülést adó vízcsepp,
gyógyír a fájó sebre. Felismerte a szerető
Istent, aki olyan élő kapcsolatot akar vele,

melyben nem az a kérdés, hogy mit teszel,
hanem hogy kiben hiszel.

Gyakran azt hisszük tudjuk, hol kell keres-
nünk, mit kell tennünk azért, hogy rábukkan-
junk az Istenre, de oly sokszor más ajtón ko-
pogtat és mi észre sem vesszük ki áll előttünk.
Talán csak időt kellene hagynunk, hogy azt a
látszólag idegent jobban megvizsgálva fény
gyűljön a szívünkben.

Reformáció ünnepén nem a szakadást, a
széthúzást, az egymás közti különbségeket
kell ünnepelnünk, hanem az Isten élő ígétét,
mely minden ember szívén kopogtat, mely
fényt akar gyújtani a sötétségből. Reformáció
ünnepe nem egy új kezdet, hanem visszatérés
a gyökerekhez. Visszatérés ahhoz a Krisztus-
hoz, aki feláldozta magát értünk, hogy éle-
tünk legyen, hogy világosság ragyogjon ben-
nünk. Hiszen így lehetünk mi is fény sugarak
mások számára. Akik által (hanem is minden
pillanatunkban) láthatják az emberek, hogy
az igaz ember hitből él, a Krisztusba vetett
hitből és ez olyan erő számunkra, mely so-
sem fogy el.

Czető Kata

TAKÁCS HAJNALKA ORDINÁCIÓJA

*„Boldog az az ember, akinek te vagy ereje,
aki a te utaidra gondol” (Zsolt. 84,6)*

2025. 07.05-én, szombaton délután 15h-kor kezdődött szertartáson, Székesfehérváron az evangélikus templomban szentelte lelkésszé Takács Hajnalkát a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke Szemerei János. Az írás címe Takács Hajnalka meghívóján szereplő ige. Takács Hajnalka evangélikus lelkész a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközséghez tartozott, ma Kaposváron szolgálja a közösséget. A szentelési szertartás liturgiájában Szemerei János püspök mellett Bencze András helyi lelkész (püspök-helyettes) és Hafenscher Károly, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Gyakorlati Teológiai Tanszékének professzor emeritusa vettek részt.

Meghitt és ünnepélyes pillanatoknak lehettek tanúi mindazok, akik részt vettek Takács Hajnalka lelkésszé szentelésén. Az esemény nemcsak egyházi, hanem közösségi szempontból is különleges jelentőséggel bírt. Egy fiatal nő életre szóló elhívására mondott igent, s kezdte meg hivatalos szolgálatát az evangélikus egyházban. Lelkész, és lélekmentő!

Takács Hajnalka tavaly szeptemberben került az Evangélikus Hittudományi Egyetem hatodéveseként, azaz szakmai gyakorlat keretében Kaposvárra. Korábban, családjával a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközséghez tartozott.

2017-ben kezdte teológus-lelkész szakon az egyetemet, 2020-ban jelentkezett hittanár szakra, melyet a lelkész szakkal párhuzamosan végzett. Az elmúlt két tanévet pedig a Heidelbergi Egyetemen töltötte, ahol tovább gyarapította elméleti és gyakorlati ismereteit a teológia terén. Székesfehérvári lelkésszé szentelése után pedig a kaposvári evangélikus egyházközség lelkészeként fog szolgálni.

„Hajnalka Isten ajándéka számunkra, hogy rajta keresztül igéjét hirdetve megajándékozza egyházát” - mondta Bencze András a székesfehérvári gyülekezet lelkipásztora a szertartás elején.

Szemerei János püspök kifejtette, hogy Takács Hajnalka „szolgálatra indul és olyan személy, akit Jézus szava megérintett”. A boldogságról, az erőforrásról és az útról beszélt a Székesfehérvári Evangélikus templomban. A szertartáson nemcsak az egyház képviselői és a gyülekezet tagjai vettek részt, de a város részéről Mészáros Attila alpolgármester is jelen volt, jelezve, hogy a közösség fontos tagjává vált a fiatal lelkész. Takács Hajnalka lelkésszé szentelése olyan mérföldkő, amely egyszerre zár le egy hosszú felkészülési időszakot és nyit meg egy új, szolgálattal teli életutat. Hit, elköteleződés, tanulás és közösségi szeretet, ezek fonódnak össze abban az útravalóban, amelyet Hajnalka magával visz mostantól a kaposvári gyülekezethez, ahol szolgálni fog.

Az istentiszteletet követően Szemerei János püspök átadta a felavatott lelkésznek az ordinációs emléklapot és az első szolgálati megbízólevelet. Ezután a köszöntések következtek. Ebből egyet kiemelve, álljon itt a volt hatodéves mentora, leendő felügyelő lelkésze, Hegedűs Gábor köszöntője: „Hajnalka a gyülekezeti szolgálatba már kész kulcsosomóval érkezett, nem volt más dolgom, mint ajtókat állítani elé, hogy megpróbálja azokat kinyitni.” Végül, maga Takács Hajnalka mondott köszönetet mindazoknak, akik életükkel, tetteikkel és szavaikkal utat mutattak számára Istenhez.

A szertartást a gyülekezeti házban és a mellette felállított sátrakban szeretetvendégség követte. Ez alkalmat adott további gratulációkra, személyes beszélgetésekre.

Bizalommal hisszük, hogy Takács Hajnalkát elkövetkező szolgálatában választott igéje vezeti.

Prépost Károly

„BÉKÉBEN”

Oulu egyházmegye missziós ünnepe Kittiliben, Leviben

Erre az ünnepségre hívta a kemi testvérgyülekezet azt az ötfős csoportot, akik augusztus 20-án utazott Kemibe. Az ott töltött öt napból három napot vett igénybe ez a program. Erről osztja meg gondolatait velünk Sábicz Imola.

Finnországi tartózkodásunk 2. napján reggel elindultunk Levi városába ahol az Oului Egyházmegye missziós találkozója tartották „Ihan rauhasa” címmel, amit magyarra fordítva talán úgy olvashatunk: „Csak nyugodtan”. Levi 325 km-re északra van Kemitől.

Finn barátaink tudták, hogy titkos álmunk az, találkozhasunk az „igazi mikulással”, így egy kicsi kitérővel Rovaniemi fele vettük az irányt. Mi nagyon izgatottak voltunk és vártuk a találkozást. A mikulás Rovaniemi mellett Joulupukin Pajakylä-n egy élményparkban várja a látogatókat. Ezen a helyen található egy komplexum, ahol a télapó fogadja vendégeit, de megtalálhatók itt boltok, éttermek, a mikulás saját postája, a rénszarvas farmja. Kirándulásunk során egy érdekességet is megtudtunk: a mikulás eredetileg egy barnás kucsmát és bundát viselő ember volt, de a Coca-cola cég marketingjének köszönhetően vált általánossá a piros öltö-zéke.

A hely érdekessége még az, hogy itt megy át az északi sarkkör vonala is, így megtapasztalhattuk, milyen érzés át-lépni a sarkkör vonalát. Egy finom ebéd elfogyasztása után indultunk tovább úticélunk felé Levibe, ami még kb. 200 km-re volt észak fele. Mivel későn értünk szálláshelyünkre, a vacsora után már csak egy rövid beszélgetés fért bele a napunkba.

Másnap, péntek reggel vendéglátó lelkészeink Tuomas és Jussi elvittek bennünket a városhoz tartozó közeli síparadicsomba. Levi Finnország legnépszerűbb sítterepe. A hegyre mi gondola-lifttel (nálunk lanovkának hívják) mentünk fel, ami az országban egyedülinek tekinthető. Igaz, hideg volt, de a panoráma kárpótolt minket mindenért és havat is látunk.

Amikor azt hittük, már mindent tudunk a mikulásról, akkor elvittek bennünket a télapó és manói nyári rezidenciájára, ami Levitől 15 percre az erdő közepén található. Bennünket szinte elvarázsolt a látnivaló, furcsa volt augusztusban a rengeteg karácsonyi dekoráció.

A rengeteg impulzus után visszatértünk a városközpontba, ahol számunkra nagy élmény volt, hogy láttunk rénszarvast és ráadásul a parkolóban az autók között sétált. Ez a jelenség a helyieket nem zavarta, csak nekünk volt érdekes. A belvárosi séta közben találkoztunk az Oului Egyházmegye püspökével és kíséretével, akik nagyon barátságosan üdvözöltek.

Ezen a délutánon kezdődött a kittilä-i plébánia, a lappföldi esperesség valamint az oului egyházmegye közös missziós ünnepe. A megnyitót után este egy koncerten vettünk részt a helyi kápolnában. A hétvége témája a béke volt, így nagyon sok kerekasztal-beszélgetést, előadást hallhattunk a különböző missziós utakról, amit Ázsiában, Afrikában és Európában is folytatnak. Az ünnepségen az egyház missziós és nemzetközi munkaszervezetei képviselték magukat. Felszólalt és az áhitatot is a püspök, Jukka Keskitalo tartotta, akivel a délután folyamán már megismerkedtünk. A beszélgetéseket énekekkel határolták el. A napi előadások után este indultunk vissza Kemibe, ahova már elég későn érkezünk.

Nagyon nagy élmény volt, hogy részt vehettünk ezen a találkozón. Sokat jegyzeteltük az ellesett lehetőségeket, ami-

ket mi is meg tudunk valósítani gyülekezetünk alkalmain, táborainkban.

Vasárnapi programunk Istentisztelettel kezdődött. A liturgiában szolgáltak a kemi lelkészek, Bencze András vezető lelkészünk pedig prédikált. A prédikációt Prépostné Judit tolmácsolta finnül. Lelkész úr fontosnak tartotta elmondani a következő párhuzamot a két gyülekezet tekintetében. A székesfehérvári gyülekezeti ház felszentelésekor a mustármag példázatát olvastuk, – a kemi gyülekezeti ház jelképe is ez – „hogy a kicsiny fa megnő, fává lesz, és eljönnek az égi madarak, és fészket raknak ágai között”. S olyan jó, hogy tényleg jönnek emberek koncertekre, kiállításokra, és ott vannak templomunkban, gyülekezeti házunkban. Az 1 500 férőhelyes templomot nem töltöttük meg, de a jelenlévők lelkesége, jelenléte melegséget sugárzott. Az istentisztelet Úrvacsorával fejeződött be.

Az ebéd Kemi közelében lévő Saarenottán volt (ez a gyülekezet nyári táborhelye). Fehér asztal mellett került sor a köszöntésekre. Itt képviseltette magát a Kemi Suomi-Unkari Társaság is. Együtt örültünk a régi barátoknak, új ismerősöknek. Fontosnak tartottuk megfogalmazni, hogy a barátság érték, amit ápolni, gondozni kell, hogy átadassuk utódainknak.

Gyülekezetünk ajándéka a kemi gyülekezetnek, kicsi üvegben mustármag, és a „hozzá tartozó” ige. Lelkészünk kérése az volt, hogy a következő évben az első 25 megkereszteltet ajándékozzák meg vele. Megható pillanatok voltak ezek, könnyet csaltak Tuomas Tölli lelkész szemébe. Atöleltük egymást, együvé tartoztunk.

Már csak a meghívás maradt. Gyülekezetünk egy kis csoportot (5-7 fő) hívott Magyarországra, a 2026-ban megrendezésre kerülő Szélrózsa Fesztiválra.

Utunk során megtapasztaltuk az együtt gondolkodás örömet, az összetartozás fontosságát, örülünk, hogy nem vagyunk egyedül.

Köszönöm, hogy részese lehettem ennek a találkozásnak, amit végig a szeretet, békesség kísért. Istennek legyen hála, hogy ilyen szép emléket hozhattunk magunkkal, és adja Isten, hogy legyen erőnk, kitartásunk így folytatni!

Prépostné Judit, Sábicz Imola

EGYHÁZI TÁBOROK

Az idei évben is, mint évek óta rendszeresen július első hetében tartottuk gyülekezetünk hittanosi számára a tábort Nagyvelegen a Grünfeld Pál Evangélikus Vendégházban, a mindenki által ismert „kastélyban”. A táborban kb. 70 gyerek és 20 felnőtt vett részt. A gyerekek életkora eléggé széles skálán mozgott, mert a pár hónapos gyerkőctől a 18 év feletti

már nem is gyerekek számítottak is voltak. A hét témája: „Titkok a víz mélyén”, erre a tematikára épültek az esti áhítatok, csoportbeszélgetések, kézműves foglalkozások és még néhány sportos feladat is.

Az élményekről pedig a leghitelesebben a résztvevő hittanosi írásai tudnak bizonyítékként szolgálni:

„Idén először voltam hittantáborban és nagy izgalommal vártam, hogy elkezdődjön. Kár volt izgulni, mert nagyon jól éreztem magam! A szobatársaim befogadóak és kedvesek voltak, jót mulattunk együtt. A foglalkozások izgalmasak és érdekesek voltak. Barkácsoltunk és játékokat találtunk ki a témákhoz. Sokat énekeltünk hangszerekkel, ami nekem igazán tetszett. A felnőttek sok jó programmal leptek meg minket és szabad játékra is volt idő. Finomakat ettünk és jókat beszélgettünk. Szuper volt a környezet, nagyon tetszett a kastély. Ha lehet, jövőre is ott leszek!”

Tóth Petra

„A hetedik hittantáborom volt az idei, amiben részt vettem. Nagyon jól éreztem magam most is. Szeretem a programokat, egyik kedvencem az általunk csak üvegezésnek hívott sportos játék, amiben a másik csapat által védett palackot kell megszerezni izgalmas körülmények között. Másik kedvencem az indiánozás, amire csak felsősök mehetnek, így évet vártam, hogy én is mehessek végre. A kisebbek rókavadászat játékát, amit kisebb korban szerettem, mára már tényleg kinőttem. A csoportfoglalkozásokon mindig jókat beszélgettünk, kézműveskedünk. A közös étkezéseket is nagyon élvezem, egyik kedvenc ételém évek óta Gabi néni nagyvelegi tojáskrémje. Minden évben új barátságok is szövődnek a résztvevők között, de fontos számomra az is, hogy a legjobb barátnőm is részt vesz néhány éve a hittantáborban. Izgatottan várom mindig a titkos tesós játékot is, hogy milyen titkos ajándékokat fogok adni, és kapni. Attól kezdve, hogy véget ér a tábor, én már várni kezdem a következő évit.”

Murányi Tímea

„Az tetszett a táborban, hogy este voltak áhítatok. Meg az is, hogy délután volt kézműves és sport. A csoport beszélgetéseken nagyon érdekes dolgokról beszélgettünk. Nagyon tetszett, hogy készítettünk egy hajót. Amihez minden egyes

nap tettünk egy darabot. Reggel éneklésre és gitározásra kelünk. Az ebéd mindig nagyon finom volt. A titkos tesózás nagyon vicces volt. Hiszen ugyanazt húztam akit tavaly. Remélem jövőre is mehetek a táborba.”

Beeri Bori Virág

„Nekem az idei hittantáborom már sokadik volt Nagyvelegen. Legelőször ovis koromban voltam. Minden évben élvezem a játékokat, leginkább az üvegezés tetszik. Az egész hét alatt nagyon várom az énekléseket, csoportbeszélgetéseket, áhítatokat. Az ételek is finomak voltak, de leginkább Gabi néni tojáskrémje ízlik, aminek nincs párja. Amikor hazafele megyünk a táborból, én már akkor várom a következő évi találkozót. Remélem, még sok évig járhatok erre a helyre.”

Németh Bálint

„A hittantábor a legjobb tábor: sokat énekelünk, játszunk, sportolunk, kézműveskedünk, rókára vadászunk, indiánozzunk, zeneszóra ébredünk, áhítatokat és Isten igéjét hallgatjuk, s betartjuk a parancsolatokat. Minden nyár elején várom a hittan táborát. Azt szeretem benne, hogy vannak barátaim, akikkel nagyon szeretek játszani. Az áhítaton még picit álmosak vagyunk. Idén már 3. alkalommal vettem részt a táborban. Nagyon sok új dalt tanulunk, vannak csoportfoglalkozásaink. A „Ki mit tud” műsoron előadhatunk egy darabot, amiről mások nem is tudnak. Remélem, jövőre is lesz tábor!”

Szemerei Levente

„A hittantábor a kedvenc táborom, idén már harmadszor vettem részt és vártam a találkozást a többiekkel. A kedvenc programjaim: áhítat, kézműveskedés, sport. Az áhítaton együtt énekelünk és András bácsi olvas igéket. Attila bácsival jókat nevetünk. Szeretem ezt a táborát.”

Szemerei Lili

NYÁRI ISTENTISZTELET-SOROZAT AZ ISTENTISZTELETRŐL

Minden évben, mikor a nyári időszak beköszönt, hetente tartunk hétközi áhítatot templomunkban. Ezeknek a sorozatoknak mindig egy, a lelkészek által választott téma szolgál alapul, így hallhattunk tavaly a Boldogmondásokról, idén pedig az Istentiszteletről. Mindenekelőtt azért tartottuk (és tartjuk most is) fontosnak erről beszélni, mert becsülendő dolog újra és újra nagyító alá venni azokat a hagyományokat és liturgikus formákat, melyeket vasárnapról vasárnapra használunk.

Legelőször is azt a kérdést kell megválaszolni, miért is járunk templomba? Elcsendesedni, megerősödni, gyógyulni vágyunk, vagy találkozni, interakcióba lépni más keresztény testvérekkel, kapcsolódni, együtt lenni? Nos, talán vegytisztán egyik sem igaz, van, aki épp az egyedülletet, biztonságot jelentő menedéket, más épp a közösségi élményt keresi, míg más alkalommal ugyanaz az ember épp az ellenkezőjét várja egy istentiszteleti alkalomtól. Kár lenne tagadnunk, hogy elvárásokkal érkezünk a templomba, vannak preferenciáink.

Második kérdés, hogy mit jelent az Istentisztelet? Örvendezés, imádat, önvizsgálat, tanulás, hálaadás, töltekezés, találkozás? Jó esetben mindegyik megtörténhet velünk a kezdőének és az útra bocsátó áldás közti időben. Liturgiánk és hagyományaink ezt a célt szolgálják, hogy mindenekelőtt az Úr Jézussal, ugyanakkor egymással is találkozunk.

Az istentiszteleti rend felépítése nem hagyomány. Formáját, nyelvezetét, elemeit tekintve persze támaszkodik arra a többszáz éves örökségre, mely az apostolok korától a refor-

máció idején át egészen napjainkig húzódik, mégsem nevezném hagyománynak. Ugyanis az Istentisztelet jellegéből adódóan nem egy megszokott esemény, hanem valóságos találkozás a Háromságos Istennel. Isten mindig több, mint a forma, amin keresztül kapcsolódunk hozzá. Mit értek ezalatt? A liturgia nem cél, hanem eszköz. Azonban csak akkor tud eszközként működni, ha értjük és tudjuk is, honnan hová akar vezetni bennünket a Mindenható.

Ahányan vagyunk, annyiféle elvárással és vágygal érkezünk az Istentiszteletre, s ez jól is van így. Azonban mindig teret kell hagynunk Istennek, elképzeléseink és preferenciáink nem állhatnak Isten elé. Középpontban mindig Isten és az ember találkozása áll, nem csak az egyik vagy csak a másik. Nem önmagáért szép, ha énekeket éneklünk, ha ősi szövegeket olvasunk fel, ha szüleink, dédszüleink hagyományait ápoljuk, hanem mindez annak tükrében kell látszódjék, hogy az Úr Jézus Krisztusban Isten mindennél elevenebb módon lépett be az életünkbe. A liturgia ezt a találkozást segíti, lépésről lépésre vezet bennünket.

Hamarosan elkészülő tanítói füzetünk, mely a nyáresti Istentisztelet-sorozaton elhangzott prédikációkból, valamint a liturgiához tartozó magyarázatokból tevődik össze, reménység szerint épp ezt a találkozást segítik majd. Legyünk nyitottak és bátrak tanulni, hogy az Istentisztelet ne egy megszokott program legyen, hanem mindennapjainkat formáló esemény. Páratlan lehetőség, melyben maga Jézus lép közel hozzánk.

Czető Bálint

Jules Beaulac imádságai A CSILLAGOK...

„Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük.” Máté 2,10

Ejféli van, Uram.
Éjszaka van; sötét van, nagyon sötét.
De jó, hogy számtalan csillag ragyog,
melyek megérintik az eget
és csillognak mint az aranypelyhek
a végtelen égbolton.
Mily szomorú volna az éjszaka,
ha nem lennének csillagok!
De ha nem létezne éjszaka
nem látnánk a csillagokat sem...

Uram,
az életemben is éjszaka van néha:
problémák, bukások, csalódások...
Bár csak mindig lennének csillagok,
hogy világítsanak az éjszakáimban:
barátságok, örömök, elismerések...
És te lennél nekem a legnagyobb
és a legragyogóbb csillag!
Ámen.

Fordította: Varga Zsoltné, Mariann

SZÉKEK

Kedves Testvérek! Bizonyára mindenki észrevette már, hogy a gyülekezeti házban a székek nagyon rossz állapotban vannak. Életkoruk a házéval azonos, közel 30 év. Elhasználódtak, elkoszolódtak, mára halaszthatatlanná vált a felújításuk. Új székek vásárlására nem gondoltunk, az újra kárpitozás tűnik gazdaságosabb megoldásnak. De ez is úgy

40-50 szék esetében több százezer forintba kerül.

Ehhez kérjük a gyülekezetünk tagjait, hogy aki teheti, adománnyal járuljon hozzá a felújításhoz.

Erős vár a mi Istenünk!
Mészáros Magdolna gondnok

EMLÉKEZÉS TÜRMEZEI ERZSÉBETRE HALÁLÁNAK 25. ÉVFORDULÓJÁN

Túrmezei Erzsébet, született Belák Erzsébet (Tamási, 1912. 02. 14. – Budapest 2000. 05. 22.) magyar-német szakos tanárnő, költő, műfordító, a FÉBÉ Evangélikus Diakonissza Egyesület diakonisszája, majd 1990 utáni első főnökszönya. A magyar evangélikus egyház 20. századi történetének kiemelkedő alakja.

Belák Erzsébet néven 1912. február 14.-én Tamásiban született egy kereskedő család hetedik gyermekeként. A család előzőleg már három lányát elvesztette, majd később egy negyediket is. Így két fivére, János és Sándor, valamint Erzsébet voltak a Belák család gyermekei. Erzsébet már gyermekkorában verselgetett. Verseit János testvére gyűjtötte össze és szép kézírással füzetbe jegyezte. Ez az 1917-1918-as években történt. Ezek a versei még gyermek vagy hazafias érzelmű írások voltak. Hazafias érzelmiségének kibontakozását bizonyára nagyban befolyásolták apai és anyai ágon is a férfi felmenői.

Az 1848-49-es szabadságharcban anyai nagyapja, mint evangélikus lelkész, tábori lelkész, apai nagyapja pedig mint honvédtiszt vett részt.

Az első világháborút követő inflációs időben édesapja kereskedése tönkrement. A gyermekek Sopronban tanultak, így a család 1922-ben odaköltözött. Erzsébet a Magyar Királyi Leánygimnázium tanulója lett. Itt 3. osztályos korában – egy hazafias versével – országos versenyhelyezést ért el.

Fü testvérei teológiát tanultak és később, mint lelkészek teljesítették szolgálatot. János 1926-ban Ózdra került és a szülők is odaköltöztek. Sándor 1929-ben Tokajon lett lelkész. Erzsébet így a nyarakat, gimnáziumi szünidőket, e két helyen töltötte. 1929-ben Tokajban konfirmált. A gimnázium befejezése után Budapesten a Pázmány Péter Tudományegyetemen magyar-német szakon folytatta tanulmányait, amit sikeresen befejezve tanári diplomát szerzett. Tanár lett a diakonissza intézet internátusában, ahol bent is lakott. Itt előadásokat tartott, bibliaköröket vezetett és rendszeresen írt a Fénysugár (felnteknek szóló) és a Kisharang (gyermekeknek szóló) evangélikus lapoknak. Ezekben az években számtalan egyházi, vallási témájú verse jelenik meg. Az első verses kötetét 1938-ban adták ki „Őszből Tavaszba” címmel. A kötet megjelenését megelőzve két testvérével együtt nevet változtat és felveszi a Túrmezei vezetéknevet. Ennek előtörténete IV. Béla királyunkhoz nyúlik vissza. Ő a Zágrábot sikeresen védőknek nemesi ran-

got és a Túrmezei előnevet adományozta. Erzsébet édesanyja felmenői is ezt a nevet viselték, illetve édesanyja teljes neve Túrmezei Korenika Anna, melynek tiszteletére vették fel ezt a nevet. Mozgalmas diakonissza életet él. Tanít Népfőiskolán és több egyházi tanfolyamon. 1945-ben diakonisszává szentelik.

Meghívást kap Luther fordításra. A TEDEUM 1951-ben történt fordítása után neve szélesebb körben is ismert lesz. A diakonissza egylet megszüntetése után egyházi szolgálatba lépett. 1951. október 30-tól

a balassagyarmati szeretetotthonban teljesít szolgálatot, ahová édesanyját is magával vitte. Ebben az időszakban, egészen 1968-ig semmi írása nem jelent, nem jelenhetett meg.

Ezt követően több kötete is megjelenik, kiadásra kerül:

1968-ban Így lesz ál-dás

1979-ben Emberré lettél, hogy ember legyek

Ez utóbbit finn nyelvre is lefordították.

Nyugdíjazása után Balassagyarmatról visszakerül Budapestre. Aktív szerepet vállal 1975-ben az evangélikus énekeskönyv szerkesztésében. Sok ének szövege és fordítása tőle származik. Sokat dolgozik. Német, holland, finn kapcsolatokat tart fenn és ápol. Levelező viszonyban van korának több költőjével, így az 1930-as években Reményik Sándorral is, akinek síremlékét idős korában keresi fel Kolozsváron a Házsongárdi temetőben.

A szovjet csapatok kivonulása után 1989. 12. 09-én újra alakul az 1924. 12. 08-án alapított Evangélikus Diakonissza Egyesület, amit a bíróság 1990. 05. 08-án nyilvántartásba vesz és ennek első főnökszönya Túrmezei Erzsébet lett. Utolsó éveit Csömörön töltötte és végakarátának megfelelően nyughelye is ott található.

Munkásságát, az emberek személyiségéhez kapcsolódó szeretetét az alábbi elismerések fémjelzik:

Diszpolgárság: Balassagyarmat 1996

Bp. Józsefváros még életében
Csömör 2012

Emlékpark: Tamási

Összegyűjtött verseit, fordításait és prózáit öt kötetben a FÉBÉ Evangélikus Diakonissza Egyesület adta ki 2007-ben. Összes verseinek, írásainak száma 1200-ra tehető.

Születésének 100. évfordulóján az Egyesület Túrmezei Erzsébet Emlékkönyvet jelentetett meg.

Végrendeletet 1996. április 17-én készített. Általános örökösenek a FÉBÉ Evangélikus Diakonissza Egyesületet tette meg. Őket illeti a művei után befolyó szerzői jogdíj is.

Életútjának kiemelt helyei: Tamási, Sopron, Ózd, Tokaj, Balassagyarmat, Budapest, Piliscsaba, Csömör.

A felsorolt helyeket egy hűséges, áldott szolgáló élet köti össze. Végigjárva ezen az úton, hálát adhatunk Istennek végtelen szeretetért, amellyel a 25 éve elhunyt gyermekét, Túrmezei Erzsébetet neki szolgáló, üzenetét sugárzó, áldott eszközévé tette.

Erős vár a mi Istenünk!

Némedi Zoltán

IGEN, ATYÁM

Túrmezei Erzsébet

Igen, Atyám. Most már csak arra vágyom,
hogy amíg fekszem itt a betegágyon,
Te nagyon meg tudj növekedni bennem,
s taníts meg újra kisgyermekké lennem.
Könnyű keresztmem hogyne hordanám,
Örömmel, békén. Igen, Atyám.

Igen, Atyám. Most már csak arra kérlek,
ne haragudj, hogy amiért fel nem érek,
hogy amiért utaid homály borítja
és nem találom, hol a próbák nyitja,
nem tudja rögtön mondani a szám
örömmel, békén: Igen, Atyám.

Keresztülhúztad, amit én akartam.
Felfedted benne, amit eltakartam.
Minden erőmet szélbe szórtad széjjel.

Kerestem, – nincs már... betakart az éjjel.
Csak a hit égett fényt ragyogva rám:
Köszönöm néked... igen, Atyám.

Olyan jó gyenge, erőtlennek lenni.
Olyan jó magam egészen letenni.
Olyan jó tudni, hogy semmit se érek,
Semmit se bírok, gyarló földi féreg,
– kegyelem minden! Hogyne mondanám
hittel az áment: Igen, Atyám.

Igen, Atyám. Gyöngé, erőtlen bárány,
pihenek most már jó pásztorom vállán,
s Ő szelíden visz az úton előre,
híves forrásra, kies legelőre.
S hála dalával telik meg a szám.
Köszönöm néked. Igen, Atyám.

MILYEN ITT A KERTBEN?

A kérdés elhangozhatott volna az Édenben is, amikor az Űristen megalkotta az embert, és elhelyezte a kertben. Szépen gondozott, megművelt kertben. El is hangzott a kérdés szeptember végén Fehérvársurgón, miközben szalonnát süttünk és beszélgettünk: milyen itt a kertben.

Elhangozhatnék november elsején a sírkertben is, hiszen így nevezzük a szépen gondozott temetőket is.

Szeretnénk hát **köszönetet mondani** azoknak, akik gondoskodnak arról, hogy Homokos úti sírkertünk valóban szépen gondozott. Többen vannak, akik rendszeresen nyírják a fűvet, összesöprik a lehullott tobozokat, szélsodorta egykori díszeket, akik a hulladékokat kezelik. Többen vannak, akik saját szerettségük mellett egész temetőnk rendjét elősegítik. Nem kötelességből, hanem azért, hogy amikor megkérdezzük, milyen itt a kertben, azt tudjuk mondani: csendes, békés, reményt adó.

Kérjük is a sírhelyeket kezelőket, hogy ne csupán a hantokat, hanem azok környékét is tartsák karban. Így tudjuk biztosítani, hogy temetőnk rendezett legyen.

Október 10-én, pénteken 14 órától kezdve pedig közös összefogással készülünk Mindenszentek ünnepére, halottak napjára. Kérjük, hogy saját szerszámmal felszerelve minél többen kapcsolódjunk bele ebbe a munkába.

November 1-jén, Mindenszentek ünnepén 16 órakor kezdődik istentiszteletünk a temetőben. Isten ígéje, a Hitvallásunk erősítenek, hogy vigaszt találjunk, hogy gyászunkban is mederben tudjuk tartani hitünket. Isten ígéje erősít, hogy ne lefelé nézzünk, hanem feltekintsünk arra, aki legyőzte a halált, és megnyitotta előttünk a mennyet.

Milyen itt a kertben? Mostanában sokat sétálok a sírok között. Sok elhunynak ismerem az életútját, többen közülük egészen közel állnak szívemhez. Sok közös emlék idéződik fel bennem, s most itt nyugszanak. Látjuk majd egymást – hangzik gyakran a vigasztalás. Bennem még erősebben hat a reménység: közösen látjuk az Urat. Együtt dicsérjük már most is – ők a boldog feltámadás reménye alatt várva a nagy napot, mi itt a földön küzdve, a röpke időnkét használva örvendezünk Jézusnak, aki feltámadt a halottak közül, aki a sötétségből világosságot hozott elő, aki halálból életet támasztott. Olyan jó a sírkertben olyan jeleket olvasni és látni a sírokon, amelyek ezt a boldog reménységet hordozzák, a megtört szívek gyógyulásáról tesznek bizonyosságot. Mert ez a kert több, mint temető, hiszen az életet teremtő Isten, a feltámadt Krisztus bizonyossága veszi körül az ide látogatókat.

Bencze András

MUNKATÁRSI – GYÜLEKEZETI ÉVKEZDŐ ALKALOM RÉVFÜLÖPÖN

Szeptember 12-én délután Révfülöpre utaztunk ki-kicsaláddal vagy egyedül gyülekezetünk szokásos évkezdő alkalomára. Az estét vacsorával kezdtük, majd közös éneklés után bibliatanulmány következett Bencze András szolgálatával Mt 10. fejezete 34-39. versének alapján.

Ezekben a versekben eléggé elgondolkodtató dolgokról van szó. Például: „Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy kardot”; „Azért jöttem, hogy szembeálítsam az embert apjával... és így az embernek ellensége lesz a háza népe...”; „...aki nem veszi fel keresztyét, és nem követ engem, nem méltó hozzám.”; „Aki megtalálja életét, az elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énértem, az megtalálja azt.” A 12. fejezet 46. verséből azon gondolat körül keringtek gondolataink, hogy ki Jézus családja? Jézus a gyülekezetre mutatott, hogy ők az ő anyja és testvérei... A 19. fejezet 28. verséből pedig: aki követi őt, az majd körülötte marad. Ne családias legyen a gyülekezet, hanem váljon igazi családdá, legyen a biztonság és az elfogadás helye. Mindannyian Jézus családjához tartozunk.

Az áhítat után játékkal folytattuk, hogyan látjuk, mennyire ismerjük egymást. Nagyon vidáman rajzolgattuk egymást – ki milyennek látja a másikat, jópofa rajzok sikerültek. Utána egy olyan játék következett, hogy mennyire ismerjük egymást. Mindenki elmondott magáról két valós és egy hamis dolgot, a többieknek ki kellett találni, melyik nem igaz állítás. Nagyon érdekesen alakult, ki, mennyire ismeri a másik embert. Ezek után a szokásos, kötetlen beszélgetésre került sor, előkerültek az otthonról hozott finomságok. A beszélgetés témája leginkább a hittanítás körül forgott. Milyen előnyei, hátrányai vannak az iskolai hittanórának a gyülekezetben tartott hittanórákkal szemben. Hogyan lehetne a hittanos gyerekeket, szülőket is bevonni a közösségbe?

A hétköznapiakban általában a családjunk körében vagyunk, hitünket ott éljük meg. Szombaton, a reggeli után ismét áhítattal kezdtük az együttlétet. Pál apostol Efeszusiakhoz írt levelének 4. fejezetéből a 15-16-ik verse volt a vezérfonal. Növekedjünk fel szeretetben Krisztushoz és így épüljön a gyülekezet. Bőjtös Attila Túrmezei Erzsébet versével (Lefelé nővünk) kezdte az áhítatot. Az egyéni növekedést kövesse közösségi növekedés, igazságban, szeretetben, és ez ne csak mennyiségi, hanem minőségi is legyen! Hitünk növekedjen, mélyüljön. Ne csak karbantartsuk, hanem karban tartsuk egymást a gyülekezetben. Mivel hétköznapijainkat a családjunk körében töltjük, hitünket is ebben a körben éljük meg. Hogyan? Mennyire nehéz, vagy könnyű dolog, mennyire áll mellettünk a család, milyen segítséget kapunk, vagy milyen nehézségekkel kell szembenéznünk a családban, ahol kisebb gyerek van, egy olyan családban, ahol már felnőttek a gyerekek, és hogyan éli meg az, aki egyedül él.

Utána kisebb csoportokban beszélgettünk arról, hogy mit teszünk azért, hogy a családok együtt élhessék meg a hitüket a gyülekezetben? Vélemények hangzottak el a családi, a hagyományos istentiszteletekről, a közös programokról, majd a végén közösen megbeszéltük, mi hangzott el a csoportos beszélgetéseken.

Az ebédet követően a ragyogó, szinte nyári időkben lehetőségük volt a bátrabbaknak egy rövid csobbanásra, úszásra a Balatonban. Délután kicsit a jövőbe néztünk, majd kézműveskedtünk – gyöngyöt fűztünk és fonalképet alkottunk a témával kapcsolatban. Alkotásainkat hazahoztuk.

A záróáhitatot Czető Bálint tartotta, témáját János evangéliuma 1. fejezetének 9-13. verse adta. Jézus által jött el a világosság a világba. Ő a mi erős várunk. A gyülekezetet egy lakatlan szigetről megmentett hajótöröttekhez hasonlította, ahol a bárkában mindenkinek megvan a feladata, ahol Jézus a kormányos, ő tudja a helyes irányt – jó irányba vezet bennünket. Az áhítat után indultunk haza.

Úgy gondolom, ez mindenkinek egy hitét megerősítő, mélyítő, nagyon szép alkalom volt.

Erős vár a mi Istenünk!
Koczur Klára

LEFELE NÖVÜNK!

Túrmezei Erzsébet

Ki is mondta? Juliska néni?
Szeretetházi kis körünk
melyik fehérhajú lakója?
Mi már csak lefelé nővünk!
Tréfába bujtatott lemondás!
Vagy nem is az! Boldog titok!
Valami, amit egyre jobban
és sürgetőbben áhítok.
Minden nap csak lefelé nőni:
kisebbé lenni szüntelen,
hogy Krisztus növekedjék bennem,
s mindenben minden Ő legyen!
Őt dicsérje minden lehelet!
Őt áldja minden szívverés!
Így nőni lefelé! Van ennél
baldogítóbb növekedés?!
Ez legyen a mi drága titkunk,
aranyosolyó örömeink,
hogy Ő lesz bennünk mind nagyobb,
s mi már csak lefelé nővünk.

IMÁDSÁGBAN HORDOZZUK...

Pál apostol több ízben is kéri leveleinek olvasóit, hogy imádkozzanak érte, hogy betölthesse szolgálatát. (Kol 4:3, 1. Thessz 5:25, 2. Thessz 3:1) A gyülekezet imádságban is egy közösség. Hadd osszuk meg testvéreinkkel azokat a területeket, amelyekért különösen is kérünk imádságot.

Gyülekezetünk vonatkozásában:

- a Velencei-tó térségében végzett munkánkért, hogy a Szentlélek gyűjtse egybe azokat, akiket ránk bízott;
- a Fehérvárcsurgói Leánygyülekezetünkért, az ingatlanok felújításáért, s hogy azok megteljenek élettel;
- a gyülekezetünkben szolgálókért: lelkészekért, hitoktatókért, kántorokért, presbiterekért, egyházfikért, a temető gondozását végzőkért, a templom körüli rendet fenntartókért – hogy jó lelkiismerettel, egy akarattal végezzék szolgálatukat, hogy a Lélek tegye eredményessé munkájukat;
- az istentiszteleteinkért, hogy Isten ígéje egyesítse a gyülekezet sokféle környezetből, háttérből jövő tagjait
- a közösségeinkért – a hittanosokért, a mustármagosokért, konfirmandusokért, baba-mama klubra járókért, az énekkar tagjaiért és az egyházzenei szolgálatért, a bibliaórák (kedden és pénteken) résztvevőikért, az ifjúsági körökért, hogy mindenki megtalálja helyét közöttünk;
- testvérgyülekezeteinkért Kemiben és Schwäbisch Gmündben, a városunkban működő keresztyén közösségekért,

- anyagi dolgainkért, mert Istené az arany és az ezüst, ő biztosítja – a gyülekezeti tagok áldozatkészségén keresztül – a gyülekezet anyagi lehetőségeit, hogy számláinkat és más kötelezettségeinket időben kifizethessük, hogy az evangéliumhoz illő környezetet biztosítsunk;

- Egymásért Élvi Alapítványunkért, amelyen keresztül végezzük szociális munkánkat, hogy a gyülekezetben senki ne szűkölködjék, senki ne maradjon el közösségünkben anyagi terhei miatt.

Egyházunk vonatkozásában:

- püspökeinkért és vezetőinkért – különösen az Északi Egyházkerületben folyó püspökválasztásért, hogy egyházunk felelősen szólaljon meg társadalmi kérdésekben, hogy tisztán hirdesse az evangéliumot, és egyedül Krisztustól függjön megnyilvánulásaiban, hogy a püspökök hűségesen pásztorolják a rájuk bízott gyülekezeteket és lelkészeket.

- egyházmegyénkért és abban élő gyülekezetekért, hogy minden gyülekezetben és az egyházmegyében felelősen és elkötelezetten szolgáljanak a megválasztott tisztségviselők;

- egyházi oktatási és szociális intézményeinkért, hogy túl az intézményi kereteken valóban egyházi közösséggé legyenek, azok maradjanak;

- a belmisszió és külmisszió sokféle szolgálataért, a missziós és evangélizációs alkalmakért, hogy elvégezzük a missziói parancsban kapott küldetésünket: tegyetek tanítvánnyá minden népet, és azzal szolgáljunk egymásnak, amink van, s amire elhívást kaptunk.

Nemcsak imádságra hívunk és kérünk mindenkit, hanem ajánljuk is, hogy az imaközösségünkben (kedd 8,30h) és egyéni imádságainkban megoszthatjuk saját, személyes kéréseinket is – betegeinkért, nehéz élethelyzetben levőkért, döntés előtt állókért. Templomi padjainkon megtalálhatók lesznek imádságot és lelkipásztori beszélgetést, lelkési látogatást kérő lapok, amelyeken ezeket a kéréseiket jelezhetik felénk.

Jules Beaulac imádságai

AZ ESŐ

„...de amikor meglátta, elkerülte.” Lukács 10,31

Uram!
El kell mondanom neked, hogy
kissé hibáztatom magamat ma este.
Egy városi rendezvényről jöttem,
és tudod, hogy ömlik az eső.
Ott volt egy fa alatt egy fiatal nő bőrig ázva,
aki reszketett a hidegtől,
egy jó szamaritánusra várva,
aki megosztja vele az esernyőjét.
Megláttam, de úgy tettem, mintha nem látnám.
Siettem;
és észrevette, hogy elkerülöm.
Elszalasztottam egy nagyszerű lehetőséget,

hogy szolgálatot tegyek.
És leginkább úgy érzem, Uram, hogy
téged nem engedtelek az esernyőm alá,
amikor ezt a nőt otthagytam.
Bocsáss meg, Uram,
és legközelebb add, hogy
a hitem tekintete
irgalmas cselekedetté változzék
egy szükségben lévő ember felé,
akiben felismerlek téged.
Ámen.

Fordította: Varga Zsoltné, Mariann

ALKALMAINK:**Heti alkalmak:****vasárnap** 9 h – *Istentisztelet Gárdonyban* a református templomban9 h – *Istentisztelet Fehérvárcsurgón*10,30 h – *Istentisztelet Székesfehérváron*

párhuzamosan: gyermekbibliakör

kedd 8,30 h – *imaközösség*9,30 h – *baba-mama kör*15 h – *gyülekezeti bibliaóra***szerda** 18 h – *énekkari próba***péntek** 16,30 h – *családi délután*

gyermekfoglalkozás

Mustármag – 7. osztályosok köre

Konfirmációi előkészítő – 8. osztályosok köre

Elmaradt hittanórák – felnőttek beszélgető közössége

18 h *ifjúsági órák***október 5.** *betakarítási hálaadás*9 h – *családi Istentisztelet*10,30 h *Istentisztelet*18 h *az Óbudai Kamarazenekar koncertje***október 10. péntek** 14,00 h *órától temetőtakarítás***október 11. szombat** – *Országos Evangélizáció* a Budapest-Deák téri templomban**október 12. vasárnap** – *szupplikáció* – ígét hirdet Orbán Eszter teológiai hallgató**október 17. péntek** 18 h *Irodalmi est* – Koch Imre költővel beszélget Bakonyi István**október 19. vasárnap** 18 h *CsakZene* – közös éneklés**november 1. Mindenszentek ünnepe** 16 h – *Istentisztelet* az evangélikus temetőben (*Homoksori út*)16 h – *ökumenikus megemlékezés* a Béla úti temetőben**november 7. péntek** 17 h – *irodalmi est* – Petőcz András költővel beszélget Bakonyi Kovács István**november 9. vasárnap** 9 h – *családi istentisztelet* a gyülekezeti teremben**november 21. péntek** 16,30 h – *a családi délután keretében:*

Őszi zsidó ünnepek – halál, feltámadás, örök élet a zsidóságban

(*A zsidók Jézusért Egyesület előadásában*)**november 23. vasárnap** 10,30 h – *örök élet vasárnapja***november 29. szombat** 15,30 h – *Családi ádventezés*, kézműves foglalkozás18 h *CsakZene* – közös éneklés**december 7. vasárnap**, *Istentisztelet után* – *Ádventi vásár megnyitása***Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!****Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035****„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07****Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211****Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422****Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban**

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük. Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóságot, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják.

A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.

E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

*Takács Hajnalka
ordinációja*

*Takács Hajnalka
ordinációja*

*Takács Hajnalka
ordinációja*

Nagyvelegi hittantábor

Nagyvelegi hittantábor

Nagyvelegi hittantábor

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677
Mobil: +36 20 824 3300
E-mail: szfvar@lutheran.hu
Honlap:
www.szekesfehervar.lutheran.hu

Bencze András
lelkész
Mobil: +36 20 824 3301
E-mail:
bencze.andras@lutheran.hu

Czető Anita Kata
másodlelkész
E-mail:
kata.molnar@lutheran.hu

Czető Bálint
beosztott lelkész
E-mail:
czetobal95@gmail.com

Facebook oldal:
www.facebook.com/
SzekesfehervariEvangelikus
Egyhazkozseg

Látogatás Finnországban

Látogatás Finnországban

Vendégségben Joulupukkinál

EKME nyári konferencia Piliscsaba

Gyülekezeti évkezdő alkalom

Gyülekezeti évkezdő alkalom

Gyülekezeti évkezdő alkalom

Gyülekezeti évkezdő alkalom

Gyülekezeti évkezdő alkalom

Gyülekezeti évkezdő alkalom